

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی سابق در برلین

اولین شب اعتراض در زیر باران سپری شد. اما استقبال و همبستگی * گسترده مردم با اعتصابیون در روز دوم، سختی اعتصاب را از تن اعتصاب کنندگان به در کرد. آنان تی شرت هایی با شعار آزادی زندانیان سیاسی به زبان های فارسی، آلمانی و انگلیسی برتن داشتند. انتخاب درست محل اعتصاب غذا در دروازه براندنبورگ، یکی از مراکز تاریخی برلین و محل رفت و آمد وسیع توریست ها، در انعکاس گسترده تر این آکسیون تاثیر به سزایی داشته است.

انعکاس وسیع و مداوم اخبار لحظه ای از این اقدام در رادیو و تلویزیون ها، خود موجبی برای پیوستن افراد جدید به محل اعتصاب شد. برنامه های اعتصاب غذا و تحصن امروز در حالی آغاز شد که شبکه های تلویزیونی ZDF، N24، SAT1، PRO7، RBB برای تهیه گزارش مستقیم حضور داشتند. چند فرستنده رادیویی بین المللی و فارسی زبان، از این رخداد گزارش دادند. علاوه براین مصاحبه های زیادی با زندانیان سیاسی، هنرمندان حاضر در محل و فعالین سیاسی چپ تهیه شده و پخش شده است.

هنرمندانی همچون گیسو شاکری، فریده برازنده، ابوالقاسم شمس، سیما بهمنش، اسکندر آبادی، گلرخ جهانگیری، جعفر امیری و نیز هنرمندان جوان برلین با اجرای برنامه های هنری در دو روز اخیر، همبستگی خود را با خواست آزادی زندانیان سیاسی بیان کردند. زندانیان سیاسی سابق، در قسمت های مختلف برنامه با ذکر تجربیات خود پیرامون سرکوب و شکنجه به ضرورت کارزار دفاع از زندانیان سیاسی ایران تاکید کرده و خطر سرکوب و اعدام و شکنجه گسترده را هشدار دادند. از مهم ترین مواردی که در این سخنرانی ها به آن اشاره می شد، مسئله "اعتراف" گیری اجباری در زیر شکنجه های جسمی و روحی شدید از دستگیرشدگان اخیر و طرح پخش مصاحبه ها برای مرعوب ساختن مردم و جلوگیری از گسترش مبارزات بود.

اجرای نمایش "تابوت"، توسط زندانیان سیاسی زن برای نشان دادن یکی از شیوه های شکنجه جسمی و روحی در زندان، شرکت کنندگان و حمایت کنندگان ایرانی و به ویژه آلمانی را تحت تاثیر قرار داد. احزاب و انجمن های دفاع از حقوق بشر از این اقدام حمایت کرده و با شرکت در آن پیام همبستگی خودشان را اعلام کردند. از جمله می

توان نماینده حزب چپ آلمان (Die Linke) و حزب سبزهای آلمان اشاره کرد. در آکسیون که به مناسبت ۲۵ ژوئیه، روز جهانی اقدام برای حقوق بشر و آزادی رسانه ها برای ایران، از طرف سازمان عفو بین الملل، گزارشگران بدون مرز و انجمن قلم جهانی در برلین برگزار شد، از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در برلین حمایت شد. در بعد از ظهر امروز، تعدادی از خانواده های جانفشانان و جانباختگان مجاهد دهه شصت با در دست داشتن عکس و گل به محل اعتصاب غذا پیوستند و از آن اقدام پشتیبانی کردند. تظاهرات دیگری که نیز به همین مناسبت در سطح شهر برلین سازماندهی شده بود، به آکسیون اعتصاب غذا پیوست و از آن پشتیبانی کرد.

پرفسور فانی میثائلا رایزین، دبیر اول جامعه بین المللی حقوق بشر برلین، در مراسم سخنرانی کرد. او از خواست آزادی فوری زندانیان سیاسی دفاع کرد و به کشتار زندانیان سیاسی ایران در دهه شصت، در دوران نخست وزیری میرحسین موسوی پرداخت. علاوه بر این او خواستار آزادی عبدالفتاح سلطانی شد. در طول روز، بخشی از پیام های همبستگی با اعتصاب کنندگان خوانده شد.

در عصر (۲۵ جولای) امروز دو چهره شناخته شده سیاسی و هنری آلمان به جمع اعتصاب کنندگان پیوستند. هانس کریستیان اشتروبله (Hans-Christian Ströbele) از چهره های برجسته حزب سبزهای آلمان و نماینده مجلس آلمان، ضمن اعلام همبستگی خود با زندانیان سیاسی سابق، در سخنرانی خود در جمع حاضرین به اشاره به پیوندش با جنبش انقلابی و پیشرو ایران از تظاهرات ضدشاه در آلمان ۱۹۶۷، به خواست به حق مردم ایران برای آزادی، محو زندان، شکنجه و حکم اعدام اشاره کرد.

از سوی دیگر، نینا هاگن (Nina Hagen) خواننده معروف و فعال صلح در کنسرتی که تحت عنوان "فستیوال صلح" در برلین برگزار شد، حاضرین در سالن را به حمایت از اعتصاب غذا فرا خواند و اعلام کرد که مایل است در این اعتصاب غذا برنامه هنری اجرا کند. او همچنین با امضای خود به جمع حمایتگران از بیانیه پیوست.

گزارش روز اول

دوچه وله: گروهی از زندانیان سیاسی سابق در جمهوری اسلامی، اعتصاب غذای دو روزه خود را در برلین آغاز کردند. شرکت کنندگان در این اعتصاب، ضمن ابراز همبستگی با زندانیان سیاسی، خواهان توجه جهانیان به شرایط خطرناک بازداشت شدگان شدند.

شرکت کنندگان در اعتصاب غذای برلین با انتشار بیانیه ای، خواستار آزادی بدون قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و ممنوعیت هر نوع

شکنجه در زندان‌های جمهوری اسلامی شدند. یکی دیگر از خواسته‌های اعتصاب‌کنندگان لغو بدون قید و شرط مجازات اعدام در ایران بود. در بیانیه‌ی مشترکی که از سوی اعتصاب‌کنندگان انتشار یافته، آمده است که اعتصاب غذا برای اعلام همبستگی با زندانیان سیاسی، به ویژه دستگیرشدگان رخدادهای اخیر است.

اسامی ۸۵ نفر، که در این اعتصاب غذا به طور فعال شرکت دارند، اعلام شده است، اما تاکنون صدها شخصیت سیاسی، هنری، علمی نیز از اعتصاب غذای برلین پشتیبانی کرده‌اند.

ده‌ها سازمان حقوق‌بشری، همچون عفو بین‌الملل و دیدبان حقوق‌بشر، و بسیاری از انجمن‌های سیاسی و فرهنگی ایرانی و خارجی نیز از جمله حامیان این اعتصاب غذا به شمار می‌آیند.

اعتصاب غذا در هوایی کاملاً ناپایدار در برابر دروازه‌ی براندنبرگ، در قلب برلین، پایتخت آلمان از ساعت ۹ صبح جمعه (۲۴ ژوئیه) شروع شد و تا صبح یکشنبه (۲۶ ژوئیه) ادامه داشت. استقبال رسانه‌ها از حرکت اعتراضی ایرانیان چشمگیر بود. حتی پیش از آغاز رسمی اعتصاب غذا، نیز روزنامه‌نگاران و عکاسان در محل حضور داشتند. و انتظار می‌کشیدند. اعتصاب‌کنندگان پیراهن‌های سرخ و سیاه بر تن داشتند، که بر روی آنان «آزادی زندانیان سیاسی» نقش بسته بود.

فاجعه‌ای اجتماعی در شرف تکوین است

خانم منیره برادران یکی از شرکت‌کنندگان در اعتصاب غذای برلین، درباره‌ی انگیزه و هدف این حرکت گفت: «انگیزه‌ی من برای شرکت در این حرکت، تحقق خواسته‌هایمان است. در پی دستگیری افراد و شرایط ناروشن بازداشت‌شدگان، که حتی خانواده‌های آنان نیز در بی‌اطلاعی به سر می‌برند، خبرهایی از شکنجه‌ی بازداشت‌شدگان می‌رسد. تیراندازی به مردم در خیابان‌ها، شرایط بسیار نگران‌کننده و ویژه‌ای را به وجود آورده است. فکر می‌کنم، برای جلوگیری از این اعمال، باید هر کاری که از دستمان بر می‌آید، انجام دهیم.»

منیره برادران با اشاره به تجربیات خود از زندان‌های جمهوری اسلامی، درباره‌ی پیامدهای مخرب شکنجه بر زندانیان از یکسو، و آسیب‌های جدی اعدام بر خانواده‌ی قربانیان و جامعه از سوی دیگر تاکید کرد و آن را فاجعه‌ی اجتماعی خواند. به گفته‌ی وی، این حرکت اعتراضی از پشتیبانی گروه‌ها و انجمن‌های بین‌المللی بسیاری برخوردار بوده و تاکنون بیش از هشتصد نفر از اعتصاب غذای زندانیان سیاسی سابق پشتیبانی کرده‌اند.

برادران افزود، این‌گونه حرکات، سبب برانگیختن حس همبستگی میان

ایرانیان خارج و داخل نیز خواهد شد. طبیعتاً کار اصلی بر دوش مردم و فعالان سیاسی داخل کشور بوده و آنان نیز در معرض بیشترین خطرات قرار دارند. اما شرکت‌کنندگان در این اعتصاب غذا، به شیوه‌ی خاص خودشان با سیاست‌های سرکوبگرانه‌ی جمهوری اسلامی به مخالفت برخاسته‌اند.

وی به تنوع نظرات و سلیقه‌های سیاسی در میان شرکت‌کنندگان اشاره کرد، اما اعتصاب غذا در برلین را مستقل از حرکت گروهی دیگر از ایرانیان در نیویورک خواند.

“زندان تنها مکان برای برابری واقعی میان زنان و مردان در جمهوری اسلامی”

ستاره عباسی، یکی دیگر از اعتصاب‌کنندگان، نیز در سال ۱۳۶۱ به همراه دختر ۱۵ روزه، مادر و برادر خود به زندان افتاد. او به خاطر هواداری از یکی از گروه‌های چپ به مدت هشت سال به زندان محکوم شد.

ستاره عباسی با مقایسه میان دوره‌های مختلف، شرایط زندانیان سیاسی در دوره‌ی کنونی، پس از انتخابات را همچون دهه‌ی شصت بسیار دشوار و خطرناک توصیف کرد. وی افزود، تنها در زندان و زیر شکنجه، برابری واقعی میان زنان و مردان در جمهوری اسلامی برقرار می‌شود و هیچ تفاوتی میان آنان نیست.

وی با فروتنی به تجربه‌ی دردناک خود اشاره کرد، که در شرایط کنونی نیز در اشکالی دیگر تکرار می‌شود. ماموران دولتی به ستاره عباسی گفته بودند، که همسر وی در پی خوردن قرص سیانور، کشته شده است. سالیان مدیدی او این داستان را حقیقت می‌پنداشت. اما دو سال پیش، یکی از هم‌بندان همسرش پرده از این راز برداشت، که همسر وی پس از گذشت یک هفته، در زیر شکنجه، جان باخته است.

وی همدردی با زندانیان سیاسی را نخستین هدف این حرکت اعتراضی دانست و تاکید کرد، زندانیان سیاسی باید بدانند که ما با تمام احساس در کنار آنان هستیم. ما از این طریق می‌خواهیم به جهانیان بگوییم، که چه اتفاقی در ایران افتاده است.

منبع: اخبار روز